

Підсумовуючи проведений аналіз, можна зробити висновок, що нарощування банківських ресурсів має важливе значення для подальшого розвитку банківництва, стабілізації всієї банківської системи, підвищення рівня ліквідності і керованості кожного окремого банку, що створює важливі передумови для сталого розвитку економіки країни.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Шулевська О. Шляхи вдосконалення управління ресурсами / О. Шулевська // *Методологія досліджень та сучасні соціальні, економічні і психологічні проблеми розвитку суспільства*. 2010. – С. 314-320.
2. Кочетигова Т.В., Пяничук Д.О. Економічна сутність та необхідність формування фінансових ресурсів комерційного банку. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2017. Випуск 16. URL: <http://global-national.in.ua/issue-16-2017>
3. Онищенко Ю.І., Коробченко М.О. проблеми формування ресурсної бази банків України. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2018. Випуск 30. Частина 2. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_30/2/19.pdf

**Відливана Софія Петрівна, магістрантка,
Вакун Оксана Володимирівна, к.е.н., доцентка,
доцентка кафедри управління та адміністрування**

НЕОБХІДНІСТЬ АУДИТУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

Згідно Закону України «Про аудиторську діяльність» [1], аудит – це перевірка публічної бухгалтерської звітності, обліку, первинних документів та іншої інформації щодо фінансово-господарської діяльності суб'єктів господарювання з метою визначення достовірності їхньої звітності, обліку, його повноти і відповідності чинному законодавству та встановленим нормативам.

При цьому закон уточнює, що публічна бухгалтерська звітність складається з аудиторського висновку, балансу, звіту про фінансові результати, іншої звітності в межах відомостей, які не становлять комерційної таємниці й визначені законодавством для надання користувачам та публікації.

Аналогічне поняття аудиту трактується Національними стандартами аудиту. Отже, аудит, згідно з чинним національним законодавством за об'єктом дослідження зводиться до аудиту фінансової звітності, а за суб'єктом він може бути тільки зовнішнім, тобто здійснюватися незалежним аудитором або аудиторською фірмою на договірній основі.

За ініціативою здійснення аудит може бути обов'язковим, проведення якого регламентується чинним законодавством, та добровільним, коли аудит проводиться з ініціативи клієнта.

Мета аудиту полягає у висловленні аудитором незалежної професійної думки щодо правильності відображення у звітності підприємства інформації щодо основних засобів.

Виходячи з мети, основними завданнями аудиту основних засобів є: контроль за дотриманням чинного законодавства щодо операцій з основними

засобами; перевірка правильності документального оформлення операцій, пов'язаних з рухом основних засобів; перевірка правильності визнання, класифікації та оцінки необоротних активів; перевірка фактичної наявності і стану основних засобів; перевірка правильності нарахування амортизації; виявлення фактів неефективного використання основних засобів, зниження оцінки, необгрунтованого списання; оцінка придатності наявних основних засобів для експлуатації; перевірка правильності визначення фінансових результатів від реалізації основних засобів; перевірка відображення в обліку результатів надзвичайних подій, пов'язаних з основними засобами; перевірка правильності проведення індексації, переоцінки; перевірка операцій з орендованими і переданими в оренду основними засобами; перевірка правильності списання недоамортизованої частини основних засобів під час їх ліквідації; аналіз показників використання основних засобів [2, с.54].

При перевірці операцій по обліку основних засобів аудиторам на основі первинних даних і даних аналітичного і синтетичного обліку основних засобів звертається увага на наступні основні питання: своєчасність і правильність документального оформлення і відображення в облікових регістрах надходження, переміщення і вибуття основних засобів; правильність розрахунку амортизаційних сум і віднесення їх на собівартість продукції, а також відображення її на рахунках синтетичного обліку; своєчасність і правильність списання недоамортизованої частини основних засобів на фінансові результати підприємства; правильність і своєчасність нарахування орендної плати за основні засоби і віднесення на собівартість продукції; правильність віднесення до основних засобів тих, що знаходяться на балансі підприємства; правомірність списання витрат на проведення ремонту основних засобів; своєчасність і правильність проведення інвентаризації і відображення результатів на рахунках; достовірність індексації вартості основних засобів і віднесення сум на рахунки бухгалтерського обліку; правомірність реалізації основних засобів, а також їх оцінка при реалізації як підприємством, так і приватною особою [3].

Щоб реалізувати всі ці задачі необхідно переконатися в правильності організації аналітичного обліку; в'яснити чи всі основні засоби закріплені за матеріально відповідальними особами; правильність проведення останньої інвентаризації, які її результати і чи відображені вони в обліку; проконтролювати достовірність облікових даних про наявність і рух основних засобів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Закон України «Про аудиторську діяльність» від 14.09.2006 р. № 140-V.
2. Дугинський Б.Л., Дугинська І.О. Аудит. Навчальний посібник. - Донецьк: ДонУЕП, 2006.
3. Кім Ю. Г. Бухгалтерський та податковий облік: Первинні документи та порядок їх заповнення / Ю. Г. Кім. – К. : ЦУЛ, 2014. – 600 с.